

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 13Csp/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723202086
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kuruc
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2024:8723202086.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, sudcom JUDr. Petrom Kurucom, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 35724803 (predtým BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, organizačná zložka BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47258713), zast. Remedium Legal, s. r. o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 53255739, proti žalovanému A. B., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX C. D., E. F. XX/XXX, v konaní o zaplatenie sumy 499,79 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 411,51 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne

zo sumy 26,84 eur od 4.11.2020 do zaplatenia,
zo sumy 7,33 eur od 15.11.2020 do zaplatenia,
zo sumy 7,44 eur od 15.12.2020 do zaplatenia,
zo sumy 7,55 eur od 15.1.2021 do zaplatenia,
zo sumy 7,66 eur od 15.2.2021 do zaplatenia,
zo sumy 7,78 eur od 15.3.2021 do zaplatenia,
zo sumy 7,89 eur od 15.4.2021 do zaplatenia,
zo sumy 8,01 eur od 15.5.2021 do zaplatenia,
zo sumy 8,13 eur od 15.6.2021 do zaplatenia,
zo sumy 8,26 eur od 15.7.2021 do zaplatenia,
zo sumy 8,38 eur od 15.8.2021 do zaplatenia,
zo sumy 8,51 eur od 15.9.2021 do zaplatenia,
zo sumy 8,63 eur od 15.10.2021 do zaplatenia,
zo sumy 8,76 eur od 15.11.2021 do zaplatenia,
zo sumy 8,89 eur od 15.12.2021 do zaplatenia,
zo sumy 9,03 eur do 15.1.2022 do zaplatenia,
zo sumy 9,16 eur od 15.2.2022 do zaplatenia,
zo sumy 9,30 eur od 15.3.2022 do zaplatenia,
zo sumy 9,44 eur od 15.4.2022 do zaplatenia,
zo sumy 9,58 eur od 15.5.2022 do zaplatenia,
zo sumy 9,73 eur od 15.6.2022 do zaplatenia,
zo sumy 9,87 eur od 15.7.2022 do zaplatenia,
zo sumy 10,02 eur od 15.8.2022 do zaplatenia,
zo sumy 10,17 eur od 15.9.2022 do zaplatenia,
zo sumy 10,32 eur od 15.10.2022 do zaplatenia,
zo sumy 10,48 eur od 15.11.2022 do zaplatenia,
zo sumy 10,64 eur od 15.12.2022 do zaplatenia,
zo sumy 10,80 eur od 15.1.2023 do zaplatenia,
zo sumy 10,96 eur od 15.2.2023 do zaplatenia,
zo sumy 11,12 eur od 15.3.2023 do zaplatenia,

zo sumy 11,29 eur od 15.4.2023 do zaplataenia,
zo sumy 11,46 eur od 15.5.2023 do zaplataenia,
zo sumy 11,63 eur od 15.6.2023 do zaplataenia,
zo sumy 11,81 eur od 15.7.2023 do zaplataenia,
zo sumy 11,98 eur od 15.8.2023 do zaplataenia,
zo sumy 12,16 eur od 15.9.2023 do zaplataenia,
zo sumy 12,34 eur od 15.10.2023 do zaplataenia,
zo sumy 12,53 eur od 15.11.2023 do zaplataenia,
zo sumy 12,72 eur od 15.12.2023 do zaplataenia,
zo sumy 12,91 eur od 15.1.2024 do zaplataenia,

všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca – BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, organizačná zložka BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47258713, žalobou doručenu súdu dňa 17.3.2023 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplataeniu sumy 499,79 eur, úroku 18 % ročne zo sumy 439,53 eur od 4.11.2020 do zaplataenia, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 481,79 eur od 4.11.2020 do zaplataenia a k náhrade trov konania. Uznesením č. k. 13Csp/8/2023-74 zo dňa 20.7.2023 súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu vstúpil do konania v postavení žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., Prievozska 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 35724803.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že 24.1.2020 so žalovaným uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanému poskytol spotrebiteľský úver vo výške 452,63 eur formou financovania kúpy spotrebného tovaru u predajcu. Žalovaný mal úver postupne splácať v dohodnutých splátkach, ktoré však prestal uhrádzať, preto pôvodný žalobca pristúpil k predčasnému zosplataeniu úveru dňom 3.11.2020. Po zosplataení úveru žalovaný nevykonal žiadne úhrady. K otázke zisťovania bonity žalovaného pôvodným veriteľom sa žalobca vyjadril v písomnom vyjadrení zo dňa 4.12.2023, doručenom súdu dňa 5.12.2023 a tvrdil, že postup pôvodného veriteľa bol v súlade s § 7 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a Opatrením Národnej banky Slovenska č. 10/2017, pričom limit ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať úver bol v súlade s týmto opatrením. Tvrdil, že príjem spotrebiteľa bol overený nezávislým dopytom do Sociálnej poisťovne a veriteľ vychádzal z príjmu 580,-- eur, ktorý uvádzal žalovaný. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa a vzal do úvahy aj ďalšie výdavky, a to splátky úveru vo výške 14,-- eur, nájomné 70,-- eur a paušálne výdavky 358,12 eur (životné minimum a povinná rezerva), ktoré v zmysle Opatrenia NBS reprezentujú obvyklé výdavky spotrebiteľov. Takýto postup považuje za plne súladný s Opatrením Národnej banky Slovenska č. 10/2017.

3. Žalovanému sa nepodarilo doručiť žalobu na adresu trvalého pobytu evidovanú v Registri obyvateľov SR a nebola zistená ani iná adresa jeho súčasného pobytu, preto súd v zmysle § 116 ods. 2 Zák. č. 160/2015 Z. z. – Civilného sporového poriadku v platnom znení /ďalej len CSP/ zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a webovej stránke súdu. Uplynutím 15 dňovej lehoty sa žaloba považuje za doručenu. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a nenavrhol vykonanie žiadnych dôkazov.

4. Z obsahu žaloby, písomných vyjadrení žalobcu a z predložených listinných dôkazov, najmä z obsahu zmluvy o úvere, faktúry o zakúpení tovaru, výpisu z úverového účtu a oznámenia o zosplataení dlhu, zmluvy o postúpení pohľadávok, súd zistil nasledovný skutkový stav:

5. Dňa 24.1.2020 uzavrel žalovaný s pôvodným veriteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mu pôvodný veriteľ poskytol úver vo výške 452,63 eur pri dohodnutej fixnej úrokovej sadzbe 18 %, celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť, bola vo výške 638,40 eur. Žalovaný mal úver splácať v

mesačných splátkach po 13,30 eur splatných vždy k 15. dňu v mesiaci a celkovo mal uhradiť 48 splátok. Prvá splátka bola splatná dňom 15.2.2020 a termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na deň 15.1.2024. Podľa predloženého výpisu žalovaný uhradil iba dve splátky v sume po 14,-- eur, v ktorých bol zahrnutý aj poplatok za poistenie úveru. Listom zo 4.11.2020 pôvodný veriteľ oznámil žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 3.11.2020.

6. V priebehu konania pôvodný veriteľ postúpil predmetnú pohľadávku na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.6.2023.

7. Podľa § 497 Zák. č. 513/1991 Zb. - Obchodného zákonníka v platnom znení zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom od 1.1.2020 do 31.12.2021) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

9. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

10. Podľa § 7 ods. 1 cit. zákona veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

11. Podľa § 7 ods. 2 cit. zákona spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

12. Podľa § 11 ods. 2 cit. zákona, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

13. V prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplatenia nárokov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavreli pôvodný veriteľ a žalovaný dňa 24.1.2020. Nebolo sporné, že na základe zmluvy č. 262807105964125 pôvodný veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 452,63 eur pri dohodnutej fixnej úrokovej sadzbe 18 % p. a. Žalovaný mal úver splácať v mesačných splátkach spolu s

poistením po 14,-- eur splatných k 15. dňu v mesiaci, avšak uhradil iba dve splátky spolu vo výške 28,-- eur. Pôvodný veriteľ pristúpil k zosplatneniu úveru dňom 3.11.2020.

14. Predmetné zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú nesporne spotrebiteľskými zmluvami v zmysle § 52 ods. 1 Obč. zákonníka, pretože právny predchodca žalobcu pri poskytovaní úverov konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a nebolo preukázané, že by žalovaný ako fyzická osoba pri uzavretí úverových zmlúv konal v rámci svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nesporne spadá aj pod právnu úpravu Zák. č. 129/2010 Z. z. a poskytnutý úver spĺňa definíciu spotrebiteľského úveru v zmysle § 1 ods. 2 cit. zákona.

15. Keďže úver poskytnutý žalovanému je spotrebiteľským úverom, súd ex offo skúmal splnenie povinností, ktoré ukladá veriteľovi poskytujúcemu úver ustanovenie § 7 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. Žalobca tvrdil, že jeho právny predchodca pri poskytnutí úveru zisťoval príjmy a výdavky žalovaného a žalovaný uvádzal, že dosahuje príjem 580,-- eur. Podľa žalobcu si pôvodný veriteľ overoval výšku príjmu v sociálnej poisťovni, avšak len v tom rozsahu, či má žalovaný za predposledný mesiac od všetkých zamestnávateľov dostatočný vymeriavací základ. Pri posudzovaní nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb vychádzal z výšky životného minima (210,20 eur), pretože žalovaný ohľadom svojich výdavkov uvádzal iba sumu nájomného 70,-- eur. Podľa žalobcu výška príjmov aj výdavkov bola uvedená v doklade – spracovanie osobných údajov (čl. 23 spisu). Žalobca tvrdil, že pôvodný veriteľ si overoval údaje dopytom do úverového registra a tiež v sociálnej poisťovni. Na podporu svojich tvrdení predložil doklad (čl. 94-95 spisu), ktorý má predstavovať výpis z interných aplikácií postupcu. Z predloženého dokladu nemožno vyvodiť kedy a kým bol vyhotovený, avšak v kolónke „RKI dátum odpovedí“ je uvedený deň 3.2.2020, čo je zjavne až po uzavretí úverovej zmluvy.

16. V zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru, povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru a príjem spotrebiteľa, prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Ust. § 7 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje veriteľovi overiť si tvrdenia spotrebiteľa a využiť pritom informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

17. Nesplnenie povinností veriteľa upravených v § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. je v zmysle § 11 ods. 2 cit. zákona sankcionované tým, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade, ak dôjde k hrubému porušeniu týchto povinností, tak sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa pritom považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy, alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V zmysle § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. S povinnosťou tvrdenia úzko súvisí dôkazná povinnosť, ktorá zaťažuje každú zo strán sporu ohľadom skutkových tvrdení, ktoré v spore urobila. Dôkazné bremeno teda vždy zaťažuje stranu ohľadom jej tvrdení a neunesenie dôkazného bremena má za následok procesný neúspech strany v konaní.

18. S poukazom na skutočnosti uvedené v odseku 15 súd má za to, že žalobca nepreukázal, že by pôvodný veriteľ pri poskytovaní úveru postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobca nepredložil súdu žiadny dôkaz, z ktorého by vyplynulo, že pôvodný veriteľ si skutočne zisťoval u žalovaného jeho reálny príjem a výdavky a z predložených listinných dôkazov, u ktorých nemožno ani vyhodnotiť kto a kedy tieto listiny vystavil, taktiež nevyplýva, že by pôvodný veriteľ overoval nejaké tvrdenia poskytnuté žalovaným. Nepochybne veriteľ poskytujúci úver má zisťovať bonitu klienta predtým ako uzavrie zmluvu. Žalobca túto skutočnosť nepreukázal, naopak, aj z predloženého dôkazu, o hodnovernosti ktorého vzhľadom na uvedené možno pochybovať, vyplýva, že nejaké údaje mali byť poskytnuté dňa 3.2.2020, teda až po uzavretí úverovej zmluvy. Pokiaľ žalobca neunesie dôkazné bremeno a nepreukáže, že veriteľ pri poskytnutí úveru si riadne splnil svoju povinnosť, je dôvod na uplatnenie hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 1 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. a úver sa má posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. K obdobnému záveru

dospel aj Krajský súd v Prešove v uznesení č. k. 3CoCsp/5/2023 zo dňa 1.6.2023: „Odvolačný súd sa taktiež stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, ani pokiaľ ide o skúmanie výdavkov žalovanej pred uzavretím zmluvy o úvere. Tvrdenie žalobcu o mesačných výdavkoch žalovanej vo výške 400 eur neboli ničím podložené. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov tak, aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu nezískal hodnoverné informácie o výdavkoch žalovanej na živobytie, ubytovanie, stravu, náklady na energie a pod. Pokiaľ teda veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver.“ Rovnaký záver je konštatovaný aj v rozsudkoch Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/36/2022 zo dňa 24.04.2023, sp. zn. 1CoCsp/12/2023 zo dňa 13.06.2023, sp. zn. 2CoCsp/1/2023 zo dňa 21.06.2023, sp. zn. 6CoCsp/5/2023 zo dňa 15.06.2023.

19. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by pôvodný veriteľ riadne zisťoval príjmy a výdavky žalovaného a tieto si aj náležitým spôsobom overil v dostupných registroch pred uzavretím zmluvy, preto súd konštatuje, že zo strany pôvodného veriteľa došlo k hrubému porušeniu povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 cit. zákona, čo má v zmysle § 11 ods. 2 cit. zákona za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň táto okolnosť v zmysle § 11 ods. 2 cit. zákona znamená, že právny predchodca žalobcu nebol oprávnený zosplatiť úver, teda pokiaľ z jeho strany došlo k zosplateniu úveru, tak je takýto právny úkon neplatný v zmysle § 39 Obč. zákonníka, pretože odporuje ust. § 11 ods. 2 cit. zákona. Z uvedeného dôvodu súd považoval žalobu za dôvodnú iba v časti uplatnenej istiny úveru, pričom zohľadnil, že na základe zmluvy bol poskytnutý úver vo výške 452,63 eur a po započítaní úhrad vo výške 28,- eur neuhradená istina žalovaného predstavuje sumu 424,63 eur. Keďže zosplatenie úveru je z vyššie uvedených dôvodov neplatným právnym úkonom, jednotlivé splátky istiny boli naďalej splatné tak, ako sú uvedené v amortizačnej tabuľke (čl. 38 spisu). V čase vyhlásenia rozhodnutia nebola ešte splatná splátka č. 48 (výška istiny 13,12 eur), ktorej splatnosť nastane až dňom 15.2.2024, preto súd priznal žalobcovi nárok na istinu vo výške 411,51 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

20. Podľa § 517 ods. 2 Zák. č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Keďže žalovaný doposiaľ neuhradil dlžnú sumu, ktorej jednotlivé splátky sa stali splatnými v lehotách podľa predloženého splátkového kalendára, dostal sa do omeškania s plnením peňažného záväzku, preto žalobca má v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zákonníka nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých splátok istiny. Žalobca si uplatňoval úrok z omeškania od 4.11.2020, t. j. odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru. Žalovaný uhradil dve platby spolu vo výške 28,- eur, v ktorých je teda zahrnutá istina z prvej až štvrtej splátky vo výške 26,60 eur (6,50 eur + 6,60 eur + 6,70 eur + 6,80 eur) a časť piatej splátky vo výške 1,40 eur (28,- eur – 26,60 eur). Ku dňu 4.11.2020 bola teda splatná časť piatej splátky vo výške 5,50 eur (6,90 eur - 1,40 eur) a tiež 6. až 8. splátka spolu vo výške 21,34 eur (7,01 eur + 7,11 eur + 7,22 eur), t. j. celkovo bola k uvedenému dňa splatná suma 26,84 eur (5,50 eur + 21,34 eur). Vzhľadom na neplatnosť zosplateniu úveru ostatné splátky istiny sa stávajú splatnými v lehote podľa splátkového kalendára. Z tohto dôvodu súd priznal žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 26,84 eur od 4.11.2020 a následne z jednotlivých splátok istiny vždy odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výška úroku z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (§ 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z. z. v znení noviel).

22. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, pretože každá zo strán mala vo veci úspech čiastočný, a to približne v rovnakej výške. Žalobcovi z pôvodne uplatneného nároku vo výške 499,79 eur bola priznaná suma 411,51 eur, čo predstavuje 82 % z nároku uplatneného v žalobe. Okrem toho si žalobca z dlžnej istiny uplatňoval aj zmluvné úroky po zosplatení vo výške 18 % p. a., čo ku dňu rozhodnutia súdu, t. j. za obdobie cca 3 rokov, predstavuje 54 % z istiny a v tejto časti žalobca taktiež nebol úspešný. Na základe uvedeného súd konštatuje, že úspech a neúspech strán sporu bol približne rovnaký, preto pri rozhodovaní o nároku na trovy konania aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovvej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).